

Famozini

Priglasje za rok. a. h. d. m. j. r.

6/5.25

Radovljica

Spican

Vila: (vodi zamiljena na hramu)

Deček: (pride in jo ogleduje, potem): Pa kaj plemiške deklece
na tem samotnem kraju,
inela, vevali se
bi v drugo mladi roji.

Vila: Z kaj pa deček ti bar prav
potojasi tu brez družbe?

Deček: Videlim v svet, iskal si grem
primerno dobe službe.

Vila: Povzela brčci, v pljučih ti,
bi se že mladi, ~~lahko~~ m. redem?

Deček: No, mi ne misli, da sem res
prijatelj malo redem.

Pokli se res mi slabe se,
a imam bistvo glavo
mi pa prileta tu vce
mardihes misli pravo.

Imam rajam, bi tebe je
ga le si spopelniti,
imam plemen, bi dal mi br
se mardihes študi.

Zelo mi kus, zloj težko,
de družbo ti dougel
če moj očena pred me vroci,

han jst imam, bi sprejel.

Pogumem, deček pa si res
ni prava brate glavo.

Zaupaj mi in broja pot
propelje te do slave.

Sedaj pa čuj, han ti pravam.

Le semhaj bi misli vidi,

potrudaj mi je zloj pravo

o žalosti mi hodi,

bi puzepera je nekaj

pridoba, klama maghe.

Ne misli pa, da pravlja

je to, ali je kajbe.

Priznati, to je istina

reševno je hrdjemp

resnična bol in tuga je,

hvarro je hrdjemp.

Deček: Pa hje, pravi mi, deklece

je maghe, bi hrdje,

mi pa zloj? Le misli je

zapravno, bi hrdje?

Vila: Je maghe to, bi hrdje

o vedlanje, čarib klama,

mi slovjeva se zloj pravo

je doka njena klama.

Krežje hrdje ona je

mi vol svoj je vodila

ni dobri temur, da se je
prebela in zela traja.
Naprosil pa je nevstavljan dan,
ko ni je pret zbudite,
da obregnil se je iz grozob,
hi vojila jst priskla.
Obulli betje robotra se
ni tuje ~~gogotaj~~ je sledajpo.
očiščen, izbrujen
iz rojnih ~~ble~~ bihajer.
Tei moju voji jesili
ni deli je ³ ¹ ² robdoto,
popramti puzekor or,
hivier paraveli,
hi naved jo zagisil je
v nehdajji daruni dobi,
hi moju negel bejjerado
povajniho zloti.
Tu zofet lilel mojuke je
ova veine in vecele
pred plati svoj nor zolej bejjerli
nirove hi je ryle.
Tu naved je ipet klav od
ni moju blagovol je
ni vishal je nad robdoto
pavbrine ^{ovet} ~~govor~~ je.
Lovrac je itel ob meji je
se vedur, belon puzje

ni čakal je, da pride čas
da o drugih svet se mneji.

~~Seveda se ni zmenil,~~
~~razbisa ga tudi~~

Med tem, ko narod ves pijan
o proučit je nov atapel,
svrajnile mnogih bratov ga
ni zanj je arapel.

Zgubila majka bejarska
je gospodstvo polje,
zgubila Tint, karico je
samu zato, ker volje
ni bilo o narodni svobode
je čast ~~svobode~~ ni za svobode
ni bi primela bistvo ~~ni~~ tem
~~lah~~ bi oem svobode.

Tako zgubila je Kertam
zgubila brine Tint,
Triglav je zgubila bebet
zgubila Loka bistvo.

Zgubila bebet reliko
je pol milijona stela
ni majka dober, bejarska
hudo o mce zadela.

A vendar je ostal se up,
da naj svobode
svobodo zrcita svobode
vsi verui o svobode svobode,
da stojni o svobode svobode
zvedo ~~lah~~ za nji na delo
jo najjejo, jo ~~svobode~~ svobode
pred globo svobode svobode.

A glej te up se o materneem
je ven je zedusil
ni made svobode o svobode
popolnoma je zrušil,
ker narod nekdajni je
o obiaz svobode pljunil
ni svobode bejarske mce
z lajjo orlo gresnil,
pozabil je ^{svobode} svobode
ni pa svobode
pozabil svobode na svobode,
pozabil je svobode.

9.
Lini čuni duhi tam in davrim
nad majho je vsplarsel
in o cheltnih, temnem detom je
sinova najdrojavel,
neotgi škil je porod
in manovim se klavjal,
na šlot hrivico štrivil je,
pravico pa pregadjal.

Tako pa naroda, hi je je
duh voluce osrotodole
spet - najvont njihil je čestit
in quimih zmit zebodil.

Problel je majho hvaljenko
in njeno čast zavrgel,
oplyhnel jo in jo septal
s punitole je je negel.

To je mrobode videla,
ohraj je zagavilca,
johela je meel narodam
čebet mu obinila.

Govrajnik je oh ~~meje~~ mejele vseh.
se spet je in tretje meje -
quiprican je - in čaka je,
da goga quidijo se meje.

A majho hvaljenko me
in hravo bito plava!

O hje hvaljenok ljuditca je,
o hje ljubijan prava!

Tako šiti zelaj dan na dan
in bolati je ginyera
in duha njena teh quzot
je hromaj razumera.

Kaj sem šovila - deca - ram,

le ste zelaj teki z manov

lebo oprasinje majha in

in ljuditor zepetjavu.

Die quini in bolne je -

es dohile je le malo,

hi majho, ubogi vedeli

li je mrobode hrela.

Vo li zelaj ves, ~~hromaj~~ hromaj mejele je

li - holi težki tara.

O žeti se mi, da dober sem,

da mi je misel prava.

pa kromu vedat moze bi
ygnuti s ygnina
To nasa shupna meti je,
je nasa domovina.
O dicit mnogo um o vfej,
hebi je doba - lepa.

Vila:

A mnogo je oces bi or
za nor lepoto lepa.
In dotti na bay čuta je,
nasa, bi or gluha.

Seick:

A domovine ~~deje nasa~~ vedat orem
~~deli zadosti~~ belga kruha.

~~Zeljiput~~

Vila:

Zato je lieba, dragi moj
stopiti n njeno sluzbo
in obravisti iz tobish se
mogoim, kalur sluzbo,
da brani jo bodejo
ji pripomogi le klari,
domorje da ocintijo
je muje narari.

Seick:

ledaj te opreiam, bay'ri ti?
Kaj opreias, ho me gledas?
Kaj tohol um, ni hoto je se?

Vila:

Se teje ves saredas?

Seick:

Ce u zaredam, oprasas = zelay
ho u r domovini
mi pravla svoj prast,
bi mi je se n ygnini.
Zaredam se in se moeno,
hej moja je naloza
da visene ~~le~~ sepljenje ho
predoba majha, uboga.
Soholoha east nelage mi
da visim majho bedno
ni de, ~~se trebe~~, s rito je dam
ji zadosicuje medno.
za nor brivier ber ji je
je globe natonila
ho, majha - recu - z mojih roke
placit zedobila.

~~Zeljiput~~

~~ni recu mi nese
bi vprast ste m. wini ste,
hej naloza nese~~